

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J. K.**, bytom v B., zastúpeného JUDr. G. Z., advokátkou v B., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2007, č.k. 17 S 73/2002-113, v časti o náhrade trov právneho zastúpenia navrhovateľa, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2007, č.k. 17 S 73/2002-113, v časti o náhrade trov právneho zastúpenia navrhovateľa, **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 30. januára 2007, č.k. 17 S 73/2002-113, zrušil rozhodnutie z 27. novembra 2001 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 29 a § 96 zákona č. 100/1988 Zb., o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, /ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“/ odňala navrhovateľovi invalidný dôchodok a zastavila jeho výplatu s účinnosťou od 22. decembra 2001. Krajský súd týmto rozsudkom zrušil aj rozhodnutie z 23. novembra 2001 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zákona o sociálnom zabezpečení priznala navrhovateľovi od 22. decembra 2001 čiastočný invalidný dôchodok v sume 3 423 Sk mesačne. Týmto rozsudkom prvostupňový súd zároveň podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 20 909 Sk do rúk jeho právnej zástupkyne, ako aj náhradu trov štátu v sume 10 903 Sk na účet Krajského súdu v Bratislave, všetko do troch dní.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku, ktorým bola odporkyni uložená povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 20 909 Sk a vyplatiť ich jeho právnej

zástupkyňi, podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že odporkyňi uloží povinnosť zaplatiť mu náhradu trov konania v sume 130.338.-Sk na účet jeho právnej zástupkyne do troch dní, prípadne žiadal rozsudok krajského súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Nesúhlasil so zo skutočnosti, že predmetom právnej služby bolo opakujúce sa plnenie, pri ktorom sa tarifná odmena advokáta určí súčtom hodnôt týchto plnení. Ak ide o plnenie na čas dlhší ako päť rokov alebo o plnenie na čas neurčitý, tarifnou hodnotou je päťnásobok ročného plnenia. Navrhovateľ preto uplatnil na krajskom súde trovy právneho zastúpenia vo výške 130 338 Sk /vid' špecifikácia list z 31. januára 2007/ s tým, aby požadované trovy boli v celej výške uhradené na účet jeho právnej zástupkyne.

Odporkyňa sa na odvolanie navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§250s ods. 2 OSP) preskúmal prvostupňový rozsudok v napadnutej časti o trovách právneho zastúpenia navrhovateľa a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 13 ods. 6 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov /ďalej len „vyhláška č. 163/2002 Z.z.“/, ak nemožno hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna desatina výpočtového základu.

Podľa § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb v znení vyhlášky č. 279/2005 Z.z. a vyhlášky číslo 649/2005 Z.z., /ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“/, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu 16 380 Sk v roku 2005, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Podľa § 1 ods. 3 obidvoch uvedených vyhlášok, výpočtovým základom je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka (ďalej len „výpočtový základ“).

Z obsahu spisov vyplýva, že v predmetom konaní boli preskúvané rozhodnutia odporkyne, a to rozhodnutie z 27. novembra 2001 číslo X., ktorým odporkyňa odňala navrhovateľovi invalidný dôchodok od 22. decembra 2001 a tiež rozhodnutie z 23. novembra 2001 číslo X., ktorým priznala navrhovateľovi od 22. decembra 2001 čiastočný invalidný dôchodok v sume 3 423 Sk mesačne. V konaní navrhovateľ 30. mája 2002 splnomocnil na zastupovanie advokátku JUDr. G. Z., ktorej v dôsledku úspechu v konaní patrí odmena za vykonané úkony tak, ako ich priznal krajský súd v napadnutom rozsudku. Treba uviesť, že sporným nezostal ani jeden úkon vykonanej právnej služby. Odmena bola priznaná za všetky úkony vyčíslené právnou zástupkyňou v podaní z 31. januára 2007.

Napadnutý rozsudok krajského súdu v časti, týkajúcej sa náhrady trov právneho zastúpenia navrhovateľa a stanovenia ich výšky, vychádzal z nesprávnej základnej sadzby tarifnej odmeny. Nesprávne vzal za základ hodnoty veci výšku poberaného invalidného dôchodku do 22. januára 2001 v sume 6 480 Sk mesačne /a po tomto dátume neodpočítal výšku 3 423 Sk poberaného čiastočného invalidného dôchodku/ ako opakujúce sa plnenie na čas neurčitý, kedy je hodnotou veci päťnásobok ročného plnenia /6 480 x 60 = 388 800 Sk/, pri ktorom odmena za 1 úkon právnej služby by bola 8 538 Sk. Použitie § 13 ods. 1 a 2 vyhlášky č. 163/2002 Z.z. a od 10. novembra 2004 § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení je neodôvodnené preto, že nárok na invalidný dôchodok a jeho výplatu nemožno považovať za plnenie na dobu neurčitú, pretože tento nárok podlieha kontrole zdravotného stavu poistenca podľa § 113 zákona o sociálnom zabezpečení /§ 153 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení/. V danom prípade bolo predmetom súdneho konania preskúmanie rozhodnutia odporkyne (predpokladom zákonnosti ktorého bolo aj medicínske posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa v Posudkovej komisii sociálneho zabezpečenia č. 14 Sociálnej poisťovne v Bratislave dňa 9. novembra 2001 a z toho vyplývajúce odňatie invalidného dôchodku počnúc od 22. decembra 2001 a priznanie čiastočného invalidného dôchodku k uvedenému dňu). Odvolací súd preto nemohol vyhovieť

odvolaniu navrhovateľa v napadnutej časti čo do výšky trov jeho právneho zastúpenia, z ktorého dôvodu vecne správny rozsudok krajského súdu v napadnutej časti podľa § 219 OSP potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27. marca 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová